

ἀρχῆς καὶ τὰντα τυγχάνει· εἰ δέ τις ἐρωτήσῃ, πῶς
συνέβη τὰ τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήματα, καὶ τὰ τῶν θεῶν
δημιουργήματα· καὶ αὐτὴν ὅλην τὴν πάνσοφον ὁμοιο-
μίαν κριτικῶς. ὡς εἴτε δάξῃ πάντα χαλῶς καὶ ἀνα-
γκίως γεγονέναι καὶ γίνεσθαι, ὁμιλεῖται αὐτοῖς ἐξ ἀνάγκης
ὁ περὶ τῆς ἐναντίας ἀρχῆς λόγος. μὴ γὰρ συνζεύγτες,
ὅπως ἔχει τὰ χεῖρα, ἐπλάσαντο περὶ τὰ ἄνω. μηδὲ κρι-
λαβόντες τίνα τρόπον διάκταται τὰ ὁρώμενα, ἐσυκοφά-
τησαν τὸ μὴ ὁρώμενον. καὶ γνῶναι σπευδάσαντες διὰ
τὸ μὴ γνῶναι, ἀγνοῖα μᾶλλον περιέπεσον. ὡς γὰρ ἐν
σκοτεινῇ τῇ περὶ τῶν φαινομένων ἐννοῶν ζητούντες, ἐ-
μῶνον ἔχοντες, ὁ ζητῶν εὐδοκῆν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐάντι
τὸ σκοτεινὸν τῆς ἀγνοίας πεπονήθησιν. ἡμεῖς δὲ πρῶτον
περὶ τῶν δύο ἐναντίων ἀρχῶν, αἵς ὑποτίθενται διαλαβή-
ταις, ἕτως ἤξωμεν πρὸς τὴν ^{ὑπερ} ὅλων ἀπόδειξιν, ὡς
χαλῶν καὶ ἀναγκασίων ὄντων ἀπάντων, καὶ ἐκείνων ὡς
περὶ λαβῶν ἔφην, μάλιστα καθ' ἅνπερ πλείστην κρι-
τικὴν ποιοῦνται, ὡς ὁμολογησάντων κριτικῶν. εἴτε δὲ καὶ
τῆς τῶν ὅλων διασημείωσιν, καὶ εἴτε ἂν πικρῶν αὐτῆς
ἀγνωμόνως κριτικῶς φέρονται, τὰ ἀναγκασιότερα ὁμοιο-
μύθου. εἰ μὴν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν παρὰ ἀνθρώ-
πων ἀδικημάτων, ὡς εὐδὲ διὰ τὰντα πρὸς ἡμᾶς κριτικῶς
ἀρχὴν κατὰ θεῶν φαντάζεσθαι. διακρίσεται γὰρ, ὡς καὶ
τὰντα τῶν πεπονηκότος, ἡμᾶς ἐμφανίει τὴν ἀγαθότη-
τα. καὶ εἴτε κριτικῶς βύλησιν αὐτῶν πρὸς ἀνθρώπων γίνε-
ται. εἴτε εἰς τὸν ἀγῆστος ἢ ἀρχῆς καθ' ἡμῶν φέρονται
ταραχῆν λοιπὸν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῆς μυθώδους ἀσθενείας
αὐτῶν ἔλθωμεν, ἐξετάζοντες, εἰ παραδέχονται γὰρ αἱ
κριτικῶς φύσιν ἐννοῶν δύο ἐναντίας ἀρχὰς τῶν ὄντων.
εἰ γὰρ μηδὲ συμφωνίας δέξονται ἂν, ἢ περὶ γε μαχό-
μίας. κριτικῶν τῶντων ἐκείνος αὐτοῖς, ὁ χαλεπώτατος
μάντις, ἀρχεται πανταχῶς. ἢν θεῶς καὶ ὕλη. Φῶς,
καὶ σκοτεινόν. ἀγαθόν καὶ κακόν. ἐν ταῖς πάσιν ἀκρῶς
ἐναν-